

QVÆSTIO MEDICA.

QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS IX. IANVARII.

M. NICOLAO BLANCHET, DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

An Iecoris Apostemati Vstio?

73

IECORIS *Apostema* non vnus est generis: nam paulatim congestus in Iecore humor ipsum excitare potest, aliquando & subita inflammationi succedit. Illius materia aut visceris parenchymate coercetur, aut sub illius membranam effusa in ipsâ subsistit & moratur, tumoremque excitat visu tactuque etiamnum dignoscendum. Tam dira lues diuturniore morâ visceris illius substantiam sensum tabefacit, mox latius serpens spargensque venenatum halitum omne corpus quauersum labefaciat. Cor & pulmo prater eam putredinem à quâ eis pessimè est, lento ac caco igne carpuntur, quo deinde reliqua corporis partes afflata exarescunt & marcent, vt serius usurpata Vstio nihilo magis profutura sit quàm omissa.

SVCCEDANEVM *apostema* tutius primigenio. Vtrique periculum addit, partis dignitas, principis actionis deprauatio, humoris malitia. Abundans & larga Hæmorrhagia inflammato Iecori salubriter succedit; stillatim prodeuntis & mordacis vrina profusio, aut alui profluuium biliosum sape abscessus metu liberauit, quæ his casibus non fuit extincta Iecoris phlegmone, verso demum in pus qui ipsam pepererat humore, sit abscessus, à quo ineluctabilis tabes certusque interitus, nisi commodâ Vstione ei occurratur. Omnis ergo in tempestiuâ puris vacatione salus, quam varijs artibus prius moliri licet, minuenda totius corporis plenitudo, reuellendus humor qui copiosus in Hepar confluit, expedienda via quibus egeratur, restringenda febris aut saltem mitiganda, visceris autem illuies blandis catharticis eluenda, putredo interior vel mitioribus aromaticis coercenda, vel diureticis subducenda, optima denique victus ratio imperanda est. Vt in solâ Vstione curationem abscessus Iecoris collocare absurdum sit haud minus quàm his omnibus incasum adhibitis alia tentare prater Vstionem.

FERRVM & ignis in aperiendo Iecoris abscessu mutuas sibi tradunt operas, dum hic crassiores musculorum abdominis carnes comburit, illud Peritonæi & Hepatis membranas secat, quæ ignis vim sine grauissimis doloribus ferre non possunt. Vstionis quidem usus latissimè patet, cuius usurpanda modum definiunt partium affectarum natura, & morborum species. Vstio, quæ candente ferramento sit, acerbum quidem est sed præsentissimum sanè remedium. Quàm citò putrida ac serpentina vlcera sanat, aut erumpentis confertim sanguinis impetum omnia adstringentium quasi repagula perfingentem sistit. Causicorum autem medicamentorum certè blandior & leuiori cum dolore morsus est, hoc etiam prosunt, vlcera excitant, superfluos inustarum partium humores magno solatio emissura, tum aperiendis interioribus apostematis grassaturo per illa mox ferro viam præmuniunt, sensum & opinionem doloris auferunt egro, & liberam Medico secandi facultatem relinquunt non prodeunte statim ex inslicto vulnere sanguine.

VT frustra vexare naturam nefarium facinus est, sic asperioribus durioribusque remedijs parcere quando necessaria sunt meticulosi nimis est & in agri perniciem adulantis Medici. Nulla autem in remedio atrocitas est, quod momentanei doloris acerbitate, & breuè & tutò desituram vitam vltèrius prorogat, beatioremque reddit. Haud magno emitur, quæ sic emitur salus, quid aliud à puris in Iecore morâ expectes, quàm certum & inuitabile fatum? anceps melius est experiri remedium quàm nullum. Quamquam non anceps est quod vnum tandem est, atque ipsa per se natura postulat, cuius nutibus prudentes Medicos semper obsequi necesse est, scilicet huic Iecoris abscessui, qui imperfectâ morbi crisi genitus est, quoniam imbecillior natura vicumque concoctam inflammationis materiam ultra Iecoris membranas abigere non potuit, nisi viam ad exitum Vstione aperiat Medicus ipsum mortis periculo numquam eximit.

PERTINAX pulmonis empyema, quod natura per se aut adiuta medicamentis spūto non reiecit, quàm vsto & pertuso deinde latere curandum est? Asciti verò quod Vstione tutius auxilium si opportunè adhibeatur? antiquos etiam inueteratosque articulorum dolores, nonne sedat eadem! annon & unicum est Hydroceles remedium, siquidem ipsâ prudenter vtamur? certè & Iecoris *Apostemata* Vstionem flagitant, saltem vt diutius pateat, quod aliè descendere debet vulnus, neque vulnus tam citò coalescat. Vstionis tamen aliqua est cautio pus collectum sit, febris desauerit, vrendus locus optetur tumoris dolorisque quasi arbitrio, Vstioni etiam succedat sectio in quâ eò usque scalpellum adigatur dum vel saniosus vel purulentus humor prodeat, ille si non sit fædi odoris nec mali coloris, si facile erumpat aut educatur, si minuatur in dies, si priora symptomata desinant spem obijcit felicissima curationis.

Ergo Iecoris Apostemati Vstio.

PROPONEBAT LVTTETIÆ IACOBVS GAMARE, PARISIENS. A.R.S.H.M.DC.XLVIII.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Claudius Tardy.
M. Joannes Forestier.
M. Michael du Pont.

||

M. Petrus de Mercenne.
M. Andreas Guyet.
M. Joannes Garbe.

||

M. Dionysius Allain.
M. Lazarus Pena.
M. Petrus Beaurains.

